

Dne 21. oktobra: Judenburg*; St. Peter pod Sv. Gorami**, okr. Kozje; Sevnica**;
Mala Nedelja**, okr. Ljutomer; Gleichenberg**, okr. Feldbach; Videm*, okr. Brežice; Zeleni travnik*, okr. Ivnic; Fischbach*, okr. Birkfeld; St. Georgen a. d. Stiefling**, okr. Wildon; Schödele**, okr. Murau.

Dne 22. oktobra: Feldbach*; Schladming*; Ormož (svinjski sejem).

Dne 23. oktobra: Maribor*; Imeno (svinjski sejem), okr. Kozje; Ptuj (svinjski sejem).

Dne 24. oktobra: Ernož**, okr. Lipnica; Edling*, okr. Eisenerz; Breg pri Ptuj (svinjski sejem).

Zadnji telegrami.

Avstrijske uradne poročile od srede.

K.-B. Dunaj, 16. oktobra. Uradno se danes razglša:

Italijansko bojišče. Na Sasso Rosso prepečile so naše čete italijanski sunek.

V Srbiji in Albaniji izvršujejo se naša premikanja in naredbe neovirano od nasprotnika Šef generalštaba.

Nemške uradne poročile od srede.

K.-B. Berlin, 16. oktobra. Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armadna skupina prestolonaslednika Rupprechta. V Flandriji nadaljeval je sovražnik s svojimi napadi. Njegov glavni sunek naperil se je proti Torhoutu in proti železnici Isegem-Kortrik. Tudi proti ostali bojni fronti vodil je sovražnik večkrat skozi oklopne vozove podporane ljute napade. Na nekaterih mestih so naše čete svoje črte obdržale, na drugih mestih so se med bojem izgubile in so zavrnile sovražnika na zadajšnih opornih točkah, večkrat skozi protinapade. Na severnem napadnem krilu ostal je Torhout v naši roki. Poskusi sovražnika, med Werkem in Torhout v severni smeri prodirati, so bili v prvi črti skozi čete 38. domobranske divizije preprečeni. Južno Torhouta držali smo črte Lichtervelde-Isegem. Južno od Isegem posretilo se je nasprotniku prekoračiti železnico Isegem-Kortrik. Vzhodno železnice smo ga vstavili. Zapadno in južno-zapadno Lille smo naše črte od sovražnika nekaj odstavili.

Armadna skupina nemškega prestolonaslednika. Med Bohain in Oise napadel je sovražnik iznova po močni artiljerijski pripravi. Severno ostan Bohain-Aisonville zadržali smo ga s našim ognjem. Aisonville smo po ljutem boju proti obojestranski kraji in proti kraju samemu s močnimi silami nasakujočemu sovražniku držali. Tudi severno Oise prodirajoč sovražnik napad izjalovil se je pred našimi črtami. Že skozi več tednov neprenehoma v boju stoji četa 6. bavarske infanterijske divizije se je zopet posebno odlikovala. Boji pred našimi novimi črtami severno in severovzhodno od Laona in zapadno Aisne, v katerih smo zadali nasprotniku večkrat težke izgube. Sovražnik stoji tukaj južno Serre v črti Liesse-Sissonne-Le Thour-St. Germainmont.

Na fronti ob Aisne poizvedovalni boji. Med Olisy in Grandpré na Monrow poleg Aisne naprej potisnjeni majhen pozicijski lok je bil izpraznjen. Tam boreča se četa je dala sovražniku povod do večkratnih, za njega izgubonosnih napadov in je dosegla z mimo-gredočim držanjem loka svoj nameravani namen.

Armadna skupina v Gallwitz. Med Argonami in Maaso izjalovili so ponovni napadi Amerikancev v našem ognju in v naših protisunkih. Sovražnik zadobil je tudi večeraj kljub premoči na artiljeriji in kljub podpori tankov le malo ozemlja. Severno od Jurina, v gozdu od Bautherville in severovzhodno od Cunela zaključili so se boji v mraku. Na vzhodnem bregu Maase razpršili so se med Maaso in severozapadno od Beaumont naperjeni napadiv godnem ozemlju v celojute napade, ki so končali nam v prid. Amerikaneec imel je tudi večeraj zopet izredno težke izgube.

Prvi generalkvartirni mojster Ludendorff.

Odgovor Wilsona na nemško mirovno noto.

K.-B. Washington, 14. oktobra. Reuter poroča:

Državni tajnik Lansing je danes popoldne sporočil začasnemu poslovodju Švice in zastopniku nemških interesov v Zedinjenih državah to-le noto:

Državni departement, 14. oktobra 1918.

Gospod!

Odgovarjajoč na sporočilo nemške vlade z dne 12. oktobra 1918, katero ste mi danes izročili, mi je čast, naprositi Vas, da sporočite naslednji odgovor:

Sprejetje od predsednika Zedinjenih držav v njegovi poslanici kongresu dne 8. januarja 1918 in v poznejših izjavah podanih pogojev s strani sedanje nemške vlade in velike večine nemškega državnega zbora, upravičuje predsednika Zedinjenih držav, da poda odkrito in direktno izjavo o svojem sklepu glede sporočila nemške vlade z dne 5. in 12. oktobra 1918.

Jasno mora biti, da so izvršitev izpraznenja zasedenih pokrajin in pogoji za premirje zadeve, ki jih je prepustiti presoji in svetu vojaških posvetovalcev Zedinjenih držav in zavezniskih vlad. Predsednik se čuti primorane ga izjaviti, da vlada Zedinjenih držav ne more sprejeti nobene ureditve, ki ne bi skrbelo za popolnoma zadovoljivo zagotovitev in za jamstvo trajnega vojaškega nadkriževanja armad Zedinjenih držav in njenih zaveznikov na fronti. Predsednik je prepričan, da sme smatrati za gotovo, da bo to tudi sodba in odločitev zavezniskih vlad. Predsednik smatra tudi za svojo dolžnost, da pripomni, da niti vlada Zedinjenih držav niti on ne more z vso gotovostjo misliti, da bodo vlade, s katerimi so Zedinjene države asociirane kot bojujoče se države, privolile v to, da vzamejo v pretres premirje, dokler nadaljuje nemške bojne sile protipostavne in nečloveške praktike, kakor to resnično delajo še sedaj.

Isti čas, ko stopa nemška vlada pred vlado Zedinjenih držav z mirovnimi ponudbami, potopljajo njih podmorski čolniki na

morju ladje za potnike, in ne-le ladje, marveč tudi čolne, v katerih se hočejo potniki teh ladij in njih posadke rešiti. Nemške armade nastopajo pri svojem prisiljenem umiku iz Flandrije in Francoske pot hudobnega razdjanja, ker se je vedno smatralo za direktno kršenje pravil in običajev civiliziranega vojskovanja. Mesta in vasi, če jih niso razdijali, so oropana vsega, kar je bilo v njih, pogosto tudi prebivalstva.

Ni pričakovati, da bodo narodi, ki so proti Nemcem zvezani, pritrtili premirje tako dolgo, dokler se nadaljuje nečloveško plenjenje in pustošenje, katero gledajo po vsej pravici s strahom in ogorčenjem v srcu.

Da se ogneno vsaki možnosti kakega nesporazuma, je tudi potrebno, da opozori predsednik Zedinjenih držav z velikim povdardkom vlado Nemčije tudi na besedilo in jasni namen enega izmed mirovnih pogojev, ki jih je nemška vlada sprejela. Ta pogoj vsebuje poslanica predsednika z dne 4. julija t. l. v Mount Vernonu. Ta pogoj se glasi:

„Uničenje onih samoderžnih sil povsod, ki imajo v rokah možnost, da same tajne in iz lastne volje motijo mir; in če teh ali sedaj ni mogoče uničiti, vsaj njih ponizanje do resnične onemoglosti.“

In sila, ki je dosedaj določala usodo nemškega naroda, je ravno ena izmed onih, ki jih je imel predsednik pri tem govoru pred očmi. Nemški vladi je dano na prosto, da to izpremeni.

Zgoraj omenjene besede predsednika Wilsona tvorijo seveda pogoj, ki se mora izpolniti še pred mirom, če naj pride mir z nastopom nemškega naroda.

Predsednik se čuti primorane ga, izjaviti, da bo vsa izvedba miru po njegovem mnenju odvisna od odločnosti in od obveznega značaja garancij, ki se bodo dale v tem temeljnem vprašanju. Neizogibno potrebno je, da vejo proti Nemčiji zvezane vlade brezdvomno, s kom se vrše pogajanja.

Predsednik bo odposlal posebno noto e. in kr. vladi Avstro-Ogrske.

Sprejmite, gospod, ponovno zagotovilo mojega spoštovanja. Robert Lansing.

Nova uravnavava Avstrije.

Cesar za zvezo narodnih držav.

K.-B. Dunaj, 16. oktobra. Na vabilo ministerskega predsednika barona v. Hussarek sešli so se danes popoldan v predsedstvu ministerskega sveta voditelji parlamentarnih strank, da zaslišijo od ministerskega predsednika pojasnila e nameri kroga, zadevajoči uravnavava Avstrije.

Ministerski predsednik je parlamentarcem poročal, da se izda v kratkem proklamacija, v kateri se določijo priprave za ustanovo narodnih držav in narodnih vlad. V proklamaciji izrazila se boče narodom najprej zahvala cesarja za zvestobe napram državi in dinastiji in izjava, naj se snidejo narodi radi ustanove narodne skupščine, katera bi imela nalogo, izvoliti si narodne vlade. V načrtu je pretvorba Avstrije v zvezo narodnih držav. Ustanoviti se namenja štiri take države in sicer ene nemško-avstrijske, ene češkoslovaške, ene jugoslovanske in ene rutenske. Skupno zastopa in brani te države na zunaj državni poglavar. Vzhodne meje rutenske države naj bi tvoril Saue, meje med jugoslovansko in nemško državo naj bi tvorila Drava. Češka država ne bo obsegala nemško-čeških pokrajin. Trst postane po določitvi ukaza svedobno mesto. Ta manifest je sestavil ministerski svet, ki je bil zbran danes do 5. uri zjutraj.

Kot voditelj stranke je došel kot prvi Rutenc Petruszewicz, potem so bili poklicani k ministerskemu predsedniku Čehi in Jugoslovanci, za temi pa ob 7. uri Nemci in nato kristijanoscijali. Češki odposlanci pa vendar niso prišli in so odposlali na ministerskega predsednika pismo sledečega besedila: „Vaša ekscelenca! Bila nam je čast, biti od Vaše ekscelence za danes večer povabljeni. Kakor smo zvedeli, imelo se nam je dati poročilo e pretvorbi Avstrije v zvezne države. Iz Vaše ekscelence znanih vzrokov ne moremo glasiti za rešitev takoršnega čeho-slovaškega vprašanja in prosimo, Vaša ekscelenca naj nam blagovoli to odsetnost opravičiti.“ Podpisani: Stanek, Klofac, Habermann, Tusar.

Skozi tako zadržanje čeških poslancev je razglasitev manifesta negotova.

Novo oblesje lovskih pušk, kakor lovska municija se dobi proti življenjskim sredstvam v Mariboru, Rudolf-Puffgasse št. 22, duri št. 6. 522